

**מ"ת 29775/02 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז צפון נגד שADI
אסעד, אחמד חמודה (עוצר)**

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 29775-02-17 מדינת ישראל נ' אבו אסעד(עוצר) וachs'
תיק חיצוני: 54664/2017

בפני כבוד השופט דניאל קירם
מדינת ישראל פרקליטות מחוז צפון באמצעות עוה"ד נורית
הדים
נגד
1. שADI אסעד (עוצר)
2. אחמד חמודה (עוצר) באמצעות ב"כ עוה"ד אלבר מני
משבים

החלטה (המשך 2)

1. בפני בקשה להורות על מעצרו עד לתום ההליכים, של המשיב 2, אשר כבר שוחרר בחלופת מעצר, במסגרת בקשת המדינה להארכת המעצר טרם הגשת כתב האישום נוכח הצהרת טובע.

2. בכתב האישום נתען כי בתאריך 4.2.2017 סמוך לשעה 21:25 היו שני המשיבים בקיוסק המכונה 'פיצוצית טיגר' הנמצא בסמוך לצומת המטה בנצרת ושאותו מפעיל המשיב 1. נתען, כי המשיב 2, מושא החלטה זו, הגיע למקום לקיוסק ברכבו והנה על המדרסה בסמוך לקיוסק. על פי הנתען, מספר דקות לאחר השעה הנזכרת הגיע רכב גולף לבן וחנה על המדרסה בסמוך לקיוסק. נתען כי המשיב 1 יצא מהקיוסק, נכנס לרכב הגולף, וקיבל מאוחר אקדח עם מחסנית ריקה, והכנסו לכיס מעילו. המשיב 1 חזר לקיוסק, התישב ליד המשיב 2 מאחוריו דלפק המכירה של הקiosק, הוציא את האקדח מכיסו השמאלי מתחת לדלפק ובchan את הנשק. בהמשך, כך נתען, עטפו המשיבים את האקדח, כאשר המשיב 2 מביא למשיב 1 ניר לבן, המשיב 1 עוטף את האקדח בנייר, ולאחר כך מכניסו לשקטית שחורה. לאחר דברים אלה, על-פי הנתען, יצא המשיב 1 מהקיוסק והניח את השקטית ובה האקדח מתחת לגלאם הימני הקדמי של הרכב של המשיב 2 ושב לקיוסק. שני המשיבים מואשמים בעבירות החזקת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 בצוירוף סעיף 29 לאותו חוק.

3. ביום 12.2.2017 דנתי בבקשת המשטרת להארכת מעצרם של שני המשיבים, נוכח הצהרת טובע. בהחלטתי מאותו היום, קבעתי כי מצאתי בתיק חשד סביר, "ואולם, החומר אשר אמר לכואורה לבסס את רמת החשדונות הנדרשת להמשר מעצר נוכח הצהרת טובע, לכואורה אינו מצוי בתיק. הצדדים התייחסו למצלמות אבטחה (ע' 8 ש' 32 - ע' 9 ש' 1), והسنגור טען לגבים שראוים במצלמות שאדם יוצא מהפיצוצית וחוזר ומשחק עם דבר מה (ע' 10 ש' 12). בתיק החקירה נמצא דוח צפיה (סמן 3) המתיחס בין היתר לדברים אלה; אולם התקליטור אשר נמצא בתיק באותו שלב

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

(אשר סומן 4), לא כלל לכואורה את המפורט ברוב דוח ההחלטה, ובפרט העניינים שהייתה בהם כדי להצביע על עילה לכואורה למעצר עד לתום ההליכים.

4. שלא מצאתי עילה לכואורה למעצר עד לתום ההליכים נגד המשיבים, הורייתי על שחרורם לחופפת מעצר המשטרת הגישה עירר. מה החלתו של בית המשפט המחוזי (כבוד השופט ר' גלפז מוקדי) עליה כי המשטרת הקרינה באופן דין את הקטלות הרלוונטיות (עמ"י 17-02-2017 **מדינת ישראל נ' ابو אסעד** (12.2.2017)). כבוד השופט גלפז מוקדי קבעה כי בסרטון זה "גם אם במאז, ניתן לראות אקדח מוחזק בידי המשיב 1. כמו כן, לכואורה, המשיב 2 אינו נוגע באקדח אלא מביא נייר למשיב 1. עוד צוין בתיק החקירה, ובעניין זה אומר כי לא הבחןתי בו במבט ראשון בסרטון, כי המשיב 1 סימן למשיב 2 לעבר מצלמות האבטחה". עוד נקבע כי "עיוון בחומר הראות וכן גם בדבריו של ב"כ העוררת מלמד, כי זולת הסרטון הזה וסרטון נוסף הקשור בין האקדח, אשר נארץ בתוך בית העסק, ולכואורה הועבר אל מחוץ לבית העסק והוסתר ברכב, אין ראיות ממשיות נוספות. צוין בפנוי, כי המשיב 2 צולם עם כלי נשך וכן גם לא מסר גרסה כלשהי ואף הבהיר כי ראה את האקדח". בית המשפט המחוזי קבע כי "...במצבי הריאיתי בתיק זה, כאשר עסקין בבקשת מעצר לפי סעיף 17(ד), יש לבדוק ברורה בין שני המשיבים, המצדיקה גם אבחנה בבקשת המעצר ביחס לשניים אלו, וזאת כבר בשלב זה, אף לפני הגשת כתב האישום". בית המשפט המחוזי קיבל את העורר בקשר למשיב 1 והורה על מעצרו עד לתום ההליכים, ואילו לגבי המשיב 2 מושא החלטה זו, מצא כי אין מקום להטעurb בהחלטה המורה על שחרורו בתנאים.

5. המדינה כאמור הגישה כתב אישום והגישה בקשה לבקשת מעצר עד לתום ההליכים, לגבי המשיבים שניהם. הדיון בבקשת נגד המשיב 1, אשר מצוי במעצר, נדחה ליום 26.2.2017. הדיון בבקשת לעצור את המשיב 2, המשוחרר בתנאים, עד לתום ההליכים, התקיים היום והחלטה זו מכריעה בה.

ראיות לכואורה

6. מצאתי כי קיימות ראיות לכואורה להרשעת המשיב 2 בעבירות החזקת נשך. בסרטונים, אשר כאמור נמצאים כתבת תיק החקירה, רואים את המשיב 1 מתעסק עם חפץ מתחת לדלפק הקיוסק; המשיב 2 מביא לו נייר; החפץ מוכנס אל תוך שקית שחורה; המשיב 1 יוצא מהעסק ומניח את השקית מתחת לכל רכב החונה מחוץ לעסק. בשקית שחורה מתחת לרכב ניסאן נמצא אקדח (דו"ח פעולה שמעון אייל הקר מיום 4.2.2017 בשעה 10:23; תמונה בדו"ח מסכים חקירת מז"פ). רכב ניסאן 1547554 היה מחוץ לעסק (דו"ח פעולה 0219-1-016). המשיב 2 אישר בחקירתו כי רכב בעל מספר רישוי זה שייר לו (חקירת אחמד חמודה 5.2.2017 גילון 2 ש' 11-10). ב"כ המבקשת הפניה להגדרת "החזקת" בסעיף 34 כד לחוק העונשין, התשל"ז-1977: "שליטה של אדם בדבר המצוי בידו, בידי של אחר או בכל מקום שהוא, בין שהמקום שייר לו ובין אם לאו; ודבר המצוי בידם או בהחזקתם של אחד או כמה מבני חבורה בידיעתם וב הסכמתם של השאר יראו כמצוי בידם ובחזקתם של כל אחד מהם ושל כולם כאחד". לכואורה, לאדם שליטה בחפץ המצוי מתחת לרכבו: עניין שליטה בחפץ המוחבא ברשות הרבים באופן שעובר אורח אינו עשוי למצאו אותו אלא בדרך מקרה, ראו ע"פ 8416/09 **מדינת ישראל נ' חרבות** (9.5.2010) המפנה ל-ע"פ 250/84 **הគשטעט נ' מדינת ישראל**, פ"ד מ(1) 813 (1986)). השתתפותו של המשיב 2 בטיפול באקדח (בហאת נייר), יציאתו של המשיב 1 מהעסק לעיני המשיב 2 כאשר בידו של המשיב 1 השקית השחורה שבה נמצא (לאחר מכון) האקדח, והחבות השקית

מחוץ לעסוק בידי המשיב 1 דזוקא מתחת לרכבו של המשיב 2 מוכחות, לכארה, את מודעותו של המשיב 2 למקום המחברו ושליטתו בו, בצוותא עם המשיב 1 (לענין החזקה שאינה חזקה פיזית, בצוותא, ראו **חרבוש**, פס' 17). אצ"ן, עיון בפרוטוקול הדיון בערר הנזכר בענייננו, בשל בקשת מעצר נוכח הצהרת תובע, מעלה כי המשטרת לא טענה בענין החבאת האקדמי דזוקא מתחת לרכבו של המשיב 2.

עלית מעצר

7. עבירה לפי סעיף 144 לחוק העונשין מהוועה עבירות בטחון המקימה חזקה מסוכנות (ראו סעיפים 21(א)(ג)(2) ו-35(ב)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם), התשנ"ו-1996). כן מקובלת עלי טענת המבקרת, לפיה מאחר והאדם אשר הביא למשיב 1 את הנשך טרם נתפס, מתקיימת עלית מעצר נוכח חשד שא-מעצרו של המשיב 2 יביא לשיבוש הליכי משפט או השפעה על עדים. ראו לענין זה את ניסיון המשפטים לתאם עמדות (המסמן שסימני 3 בתיק החקירה).

מעצר עד לתום ההליכים לאחר שחרור בחלופת מעצר

8. כפי שכבר צוין, המשיב 2 שוחרר ביום 12.2.2017, במסגרת הבקשה להארכת מעצר נוכח הצהרת תובע, בתנאים, והערר על השחרור בתנאים בעניינו נדחה.

9. "[...] לא בנקל יורה בית המשפט על מעצרו של נאשם שכבר שוחרר ממעצר, וכאשר מתבקש בבית המשפט להורות על מעצרו מחדש של מי שוחרר ממשכבר, הרי ששומה עליו ליתן משקל רב לעובדה כי מדובר באדם שכבר שוחרר ממעצר (בש"פ 1237/04 **מדינת ישראל נ' גיאסוב**, פס' 9 (11.2.2004); ראו גם בש"פ 11224/05 **כהן נ' מדינת ישראל** (7.12.2005) אליה הפניה המבקרת - "ככל בית משפט זה נוקט במסנה זהירות בטרם מורה הוא על מעצרו של אדם עד תום ההליכים לאחר שוחרר....". שם יורה בית המשפט על מעצר מחדש, תוך צוין שבמסגרת האישום מושא הבקשה, המשיב שם עשה שפטים במתלון והתעלל בו קשות; ראו גם בש"פ 8425/12 **abboג'יד נ' מדינת ישראל** (21.11.2012), בו נעצר מחדש אדם המואשם במעשי בריונות ואיומים בצוותא נגד מספר מתלוונים).

10. לא מצאתי מקום במקרה שבפני, להורות על מעצרו של המשיב 2 מחדש לאחר שוחרר בתנאים.

11. הנסיבה החדשה לה טעונה המבקרת היא, הפרת תנאי השחרור בידי המשיב 2. הסגנון הנכבד טען כי אין מקום לקבל את הבקשה על בסיס טענה זו, שכן היא אינה נכללת בכתב הבקשה; אף לאחר שהסגור הפנה לכך שהבקשה הוגשה עוד לפני ההפרה הנטענת בדיון ביום 15.2.2017 (ע' 9 ש' 21-22), לא ראתה המבקרת לנכנן לתקן את הבקשה. העיקר הוא, שמדוברת עלי גם טענת הסגור לגוף סוגיית ההפרה. ההפרה הנטענת היא בכר, שנכתב בהחלטת השחרור כי על המשיב 2 להתייצב במשטרת "לפי דרישת"; ביום 14.2.2017 לקרה הדיון הנזכר התקשר שוטר למשמורן באסל חמודה וביקש ממנו להביא את המשיב 2 עמו לתחנה. המשמורן מסר כי המשיב 2 ישן; כאשר

המשיב 2 לא הגיע, ניסה השוטר להתקשר שוב למשמרן, אולם לא היה מענה (מב/2). מקובלת עלי טענת הסגנור כי לא הוכח וגם אין טענה בפני לפיה המשיב 2 עצמו ידע על השיחה עם המשמרן בזמן אמת. ככלומר, יתרון יש כאן הפרה של המשמרן, אולם אין טענה שהודע למשיב 2 עצמו שועלן הגיע לתchnerה או שידע על כך בזמן (מי שנחקר הוא המשמרן וגם לא ראייתי בחקירה זו שאלות בנושא ידיעת המשיב 2, והמשמרן חזר על כך שהמשיב 2 ישן - מב/3). יתרון יש למצות את הדין עם המשמרן; בקשה צו אינה בפני; אולם בהעדר טענה או הוכחה שהמשיב 2 ידע על הדרישה להתייצב למשטרה בזמן אמת, אין מקום לצעד החרג של הוראה על מעצר חדש של המשיב 2 לאחר שכבר שוחרר בתנאים. כאן המקום לציין כי מבלי שהצדדים ויתרו על טענותיהם, הוחלף המשמרן בדיון ביום 15.2.2017, ולא היה בפיה של ב"כ המבקשת היום טענה בעניין הפרה נוספת מזו.

12. זאת ועוד. כאמור, לאחר שモטב זה שחרר את המשיב 2 בתנאים, בית המשפט המחוזי דחה את העrr על ההחלטה בעניינו. כפי שכפר ציון, החלטת בית המשפט המחוזי אמונה התבוסה על חומר ראייתי שונה מזו שעמד בסיס ההחלטה. אולם זאת יש להזכיר: ב"כ המאשימה אישרה בדיון היום בבקשתה שבפני CUT למעצר עד תום ההליכים, כי מאז ההחלטה בערר, לא הגיע חומר ראייתי נוסף למעט חומר טכני, והסגנור טען כי גם חומר טכני לא הגיע. הבקשתה שבפני CUT אין נוכחות הצהרת טובע, אלא מסגרת דין-יתר אחרית - בקשה למעצר עד תום ההליכים. עם זאת, כאמור אין שינוי במצב הריאות מאז ההחלטה בערר בשלב הצהרת טובע. הרף הראייתי בבקשתה להארכת מעצר נוכחות הצהרת טובע נמור מזו שבבקשתה למעצר עד תום ההליכים. לו סבירה המדינה כי יש מקום להשיג על קביעת בית המשפט המחוזי בעניין האיזון הנכון בדיון המשיב 2, בין CUT לבין CUT מתחת למכונית המשיב 2, בין נוכחות סרטון שצולם באירוע בו רואים את המשיב 2 מחזק נשך, בין CUT למעצר הוא הכלל בעיריות נשך, בין מטעמים נוספים, ראוי היה שתפנה בהליך עררי מתחאים בפני בית המשפט העליון. כאמור, אמן מדבר CUT במסגרת דין-יתר אחרת, אולם מהותם של דברים היא, שלמעט בקשר לטענת הפרה (שנדחת), CUT מבקשת מכך לאחר שבית המשפט המחוזי קבע בערר את האיזון המתבקש נוכחות החומר הראייתי נגד המשיב 2 והנסיבות האחרות, כי בית משפט השלום יקבע אחרת. גם אם אני לצורך הדיון שאי בקשר טעם לפגם, נסיבות שבן איזון בעניין המשיב 2 נקבע כבר בידי בית המשפט המחוזי בערר, לא מצאת כי מקרה זה, נוכחות ההלכה לפיה מורים על מעצרו מחדש של אדם שכבר שוחרר בתנאים בנסיבות חריגים, הוא מקרה שבו יש לעצור מחדש את המשיב 2.

13. אוסיף, כי אמן אחזקה נשך שלא כדי היא עבירה חמורה, אולם העבירה המיוחסת למשיב 2 - אחזקה נשך גרידיא, ללא כל נסיבות מסוימות חומרה נוספת (כגון שימוש בנשך במסגרת עבירה אחרת, או סחר בנשך), היא בצד המtan של הרצף בעניין עבירות נשך. גם מטעם זה לא מצאת כי מקרה זה הוא המקרה שבו באופן חריג יורה בית המשפט על מעצר עד תום ההליכים של אדם שכבר שוחרר בתנאים.

14. הנני דוחה את בקשה המדינה לעצור את המשיב 2 עד תום ההליכים. אלא אם יוחלט אחרת, המשיב ייוותר עד תום ההליכים נגדו משוחרר בתנאים שבהם הוא משוחרר CUT.

15. הסגנור ביקש כי יותר למשיב 2 לצאת לעבודה באופן מפוקח. בשלב זה תינתן לבקשת הזדמנות לחזור את המשמרן הנוסף המוצע לעניין זה, והצדדים יטענו טענותיהם בעניין.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשע"ז, 19 פברואר 2017, בהעדר
הצדדים.

דניאל קירס, שופט